

Sag anlagt den 7. april 2017 — Mabrouk mod Rådet

(Sag T-216/17)

(2017/C 195/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunesien) (ved advokaterne J-R. Farthouat og N. Boulay samt solicitor S. Crosby)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/153 af 27. januar 2017 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2017, L 23, s. 19) annulleres, i det omfang den finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at indefrysningen af sagsøgerens midler er en tilsidesættelse af princippet om en rimelig frist i henholdsvis EMRK's artikel 6 og artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for indefrysningen:
 - I modsætning til de beviser, som sagsøgeren har fremlagt, har Rådet fundet, at sagsøgerens midler er uretmæssige, men har undladt at give en begrundelse herfor.
 - Idet Rådet har fundet, at sagsøgerens midler er uretmæssige, har Rådet foretaget et faktisk urigtigt skøn, i det omfang det har foretaget et skøn.
 - Indefrysningen er formålsløs, idet den har til formål at bistå Tunesien med inddrivelsen af uretmæssigt tilegnede midler. Imidlertid er ingen af sagsøgerens midler tilegnet uretmæssigt.
3. Tredje anbringende om, at indefrysningen af sagsøgerens midler efter præsident Ben Alis fald er en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at arbejde.
4. Fjerde anbringende om, at indefrysningen under alle omstændigheder er uforholdsmæssig og er en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret.

Sag anlagt den 18. april 2017 — Recylex m. fl. mod Kommissionen

(Sag T-222/17)

(2017/C 195/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Recylex SA (Paris, Frankrig), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlecht, Belgien) og Harz-Metall GmbH (Goslar, Tyskland) (ved advokaterne M. Wellinger, S. Reinart og K. Bongs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den bøde, som sagsøgerne blev pålagt i Europa-Kommissionens afgørelse af 8. februar 2017 (C(2017) 900 final) om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, nedsættes.
- Der fastsættes betalingsvilkår for sagsøgerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved ikke at anvende samarbejdsmeddelelsens⁽¹⁾ punkt 26 (sidste stk.) på sagsøgerne for så vidt angår overtrædelsen varighed.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved ikke at anvende samarbejdsmeddelelsens punkt 26 (sidste stk.) på sagsøgerne for så vidt angår overtrædelsen vedrørende Frankrig.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved at anvende en særlig forhøjelse på 10 % ved beregningen af bødens størrelse baseret på punkt 37 i retningslinjerne for beregning af bøder⁽²⁾.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved ikke at indrømme sagsøgerne en nedsættelse af bøden på 50 % i henhold til første led i samarbejdsmeddelelsens punkt 26.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling samt princippet om individuelle straffe for så vidt angår bødens størrelse.
6. Med det sjette anbringende anmodes om, at Domstolen gør brug af sin fulde prøvelsesret til at fastsætte betalingsvilkår for sagsøgeren for den del af bøden, der stadig måtte være skyldig.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2006, C 298, s. 17), som senest ændret ved Meddelelse fra Kommissionen om ændring af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2015, C 256, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 (EUT 2006, C 210, s. 2),

Sag anlagt den 19. april 2017 — Zhejiang Jndia Pipeline Industry mod Kommissionen

(Sag T-228/17)

(2017/C 195/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, Kina) (ved advokat S. Hirsbrunner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/141 af 26. januar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT 2017, L 22, s. 14) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.